

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Rysunek	
SM/O/I/NST/A.10			Drawing	
Język wykładowy		polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek		Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
w zakresie		-		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		niestacjonarne		
Semestr / semestry		1, 2, 3		
Przynależność do grupy zajęć		A. Grupa zajęć podstawowych		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	10 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	90 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	związany z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		3 ECTS
	z uprawnieniami			ECTS
	z dyscypliną	Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		10 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna – zajęcia zorganizowane w uczelni		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
Jednostka prowadząca		Katedra Malarstwa i Rysunku		
Koordynator		Prof. Stanisław Kamiński		
Osoby prowadzące		Prof. Stanisław Kamiński		
Adres strony internetowej pjo		ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		s.kamienski@uthrad.pl, 361 78 36		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p>Wprowadzenie studenta w problematykę obrazowania i budowania wypowiedzi plastycznej za pomocą zapisu rysunkowego. Zawiera treści programowe szczególnie potrzebne na kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna.</p> <p>Zajęcia z przedmiotu Rysunek stanowią podstawę dla dalszych działań artystycznych.</p>
Treści programowe:	<p>Przekazywania i wyrażania najprostszymi, ale i wyrafinowanymi w swojej prostocie, a także niekiedy bardziej skomplikowanymi środkami plastycznymi, wrażeń związanych z obserwacją otaczającej nas rzeczywistości. Notowania za pomocą linearnej konstrukcji, czy z użyciem światłocienia i waloru, sytuacji i zjawisk w formie szkicu, pierwszego zapisu rysunkowego, samoistnego w swojej lapidarności i zamkniętego jako rozwiązanie plastyczne, ale także stwarzającego możliwość dalszego rozwijania w postaci obrazu monochromatycznego – rysunkowego studium martwej natury. K_WG03 / 10h</p> <p>Kształtowanie umiejętności komponowania na płaszczyźnie, różne rodzaje kompozycji, środek ciężkości rysowanego układu, umiejętność zachowywania równowagi. K_WG02, K_WG10 / 10h</p> <p>Odręczny rysunek konstrukcyjny wykorzystujący wiedzę z zakresu perspektywy zbieżnej, linearnej; zagadnienie przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie.</p> <p>Zdobywanie umiejętności obserwowania natury, otaczającej rzeczywistości, rysowanie z natury, głównie przy pomocy linii – rysunek linearny; stopniowe „rozrysowywanie się”, poznawanie poprzez ćwiczenia własnych predyspozycji i możliwości w tej dziedzinie, własnego sposobu budowania formy, określania różnego rodzaju materialności, ale również kształtowanie i wzbogacanie tych umiejętności, praca nad różnorodnością linii określających różne formy /wielkość w jedności/, ćwiczenie kreski, ruchu ręki, własnego pociągnięcia, gimnastyka ręki kreślącej odręcznie we wszystkich kierunkach, swobodne posługiwanie się odręczną linią jako podstawowym środkiem wyrazu w rysunku; zwrócenie uwagi na indywidualne cechy linii, jej charakter poprzez wyrazistość lub delikatność, płynność lub sztywność, długość pojedynczego pociągnięcia, kierunek określający naturalny gest ręki, szrafirunek. K_WG10 / 30h</p> <p>Dalsze kształcenie umiejętności całościowej obserwacji natury, odróżnianie tego, co jest wrażeniem wzrokowym, od wiedzy o przedmiotach; umiejętność selekcji, eliminacji zbędnych szczegółów, niepotrzebnych elementów przedstawienia.</p> <p>Umiejętność przechodzenia od fazy szkicu do studium, ale również poprzestawanie na szkicu, jako wypowiedzi w pewnym sensie ukończonej; wzajemne relacje pomiędzy rysunkiem linearnym i światłocieniowym – modelunek światłocieniowy traktowany jako rozwijanie, wzbogacanie rysunku linearnego.</p> <p>Zagadnienia waloru i światłocienia jako odrębnych, ale przenikających się aspektów modelunku. (30h), K_WG03, K_UW02 / 50h</p> <p>Różne techniki (warsztaty) rysunkowe pozwalające na różnego rodzaju interpretacje tematu, umiejętność łączenia ze sobą różnych technik rysunkowych i uświadamianie sobie celu i zasadności takich poczynąń. K_UU01, K_KR01 / 35h</p> <p>Rozwijanie zdolności świadomego określania charakteru kompozycji w zależności od doboru elementów i ich wzajemnych powiązań i konfiguracji, ale także wymowy przedstawienia, ze zwróceniem uwagi na jego atmosferę, nastrój, w zależności od użytych środków wyrazu.</p> <p>Wyrabianie zmysłu obserwacyjnego poprzez prace o charakterze studyjnym, wymagające wnikliwego odczytywania formy.</p> <p>Podnoszenie zagadnień iluzji przestrzeni na płaszczyźnie, kształcenie umiejętności przybliżania lub oddalania obrazu, rozdzielania poszczególnych planów i ich zbliżania do siebie.</p>

	<p>Indywidualne poszukiwania własnych środków wyrazowych, rozwiązań warsztatowych i technicznych dla podkreślenia charakteru formy, treści, atmosfery rysunku.</p> <p>Próby stworzenia własnej koncepcji plastycznej postawionego sobie zadania, własnej interpretacji tematu, którym może być zarówno martwa natura, co przestrzeń lub światło jako zagadnienia podstawowe, niezależnie od tematu przedstawienia.</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<ul style="list-style-type: none"> • metody podające - wykład informacyjny, prelekcja, • metody aktywizujące – dyskusja dydaktyczna, • metody eksponujące - pokaz, prezentacja, • metody praktyczne - pokaz, ćwiczenia warsztatowe, ćwiczenia technologiczne, realizacje rysunkowe
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Ocena końcowa z pracowni artystycznej stanowi sumę ocen, jej średnią uzyskaną przez studenta za: prezentację kompletu prac rysunkowych wykonanych prawidłowo pod względem technicznym 50%, kreatywnym, nowatorskim 30%, aktywność na zajęciach, samodzielność pracy 20%.</p> <p>Oceny będące ocenami częściowymi ze wszystkich form ćwiczeniowych wchodzących w skład danego przedmiotu muszą być pozytywne co jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zasady dotyczące realizacji prac artystycznych związanych z własną specjalnością w zakresie dotyczącym nauki i sztuk.	K_WG02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa Projekt/zestaw prac
W2	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zagadnienia warsztatowe tworzenia prac plastycznych o wysokim stopniu oryginalności z zakresu własnej specjalności	K_WG10	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Projekt/zestaw prac
U1	Potrafi wykorzystywać wszechstronne inspiracje będące podstawą kreacji artystycznej.	K_UW04	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Projekt/zestaw prac
U2	Potrafi budować interesujące wypowiedzi na temat własnej twórczości podczas pokazów prac plastycznych np. wernisaży czy innych okoliczności związanych z wystąpieniami publicznymi.	K_UK03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
K1	Jest gotów do integracji z innymi osobami w ramach różnych przedsięwzięć kulturalnych.	K_KO01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
K2	Jest gotów gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować potrzebne informacje na poziomie specjalistycznej wiedzy z zakresu sztuki, a szczególnie własnej specjalności	K_KR01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: K_WG02 +++, K_WG10 +++, K_UW04 ++, K_UW04+++, K_KR01++					

Literatura podstawowa:

1. Arnheim R., Sztuka i percepcja wzrokowa
2. Teissig K., Techniki rysunku
3. Anders H, Z problematyki rytmu w sztuce
4. Kandyński W., Punkt i linia a płaszczyzna
5. Rzepińska M., Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego, Kraków 1983

Literatura uzupełniająca:

1. Gombrich E.H., O Sztuce, Warszawa, 1997
2. Rzepińska M., Studia z teorii i historii koloru, Warszawa 1976
4. Gage J. Sztuka, nauka, symbolika, Kraków 2010
5. Gage J., Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji, Warszawa, 2008
6. Newall D., Impresjonizm, Warszawa 2010
7. Crepaldi G., Impresjonizm, Warszawa, 2010
8. Poprzęcka M., Arcydzieła Malarstwa Polskiego, Warszawa 2008

Pomoce naukowe: Albumy sztuk plastycznych z naciskiem na rysunek, Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... wykładach	X	X	X
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	X	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	90 [h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	135 [h]	X
Udział w konsultacjach	25 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	X	15 [h]	X
Udział w egzaminie / zaliczeniu	X	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 [h]/ 1 ECTS	150 [h]/ 6 ECTS	90[h]/ 3 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	10 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi

Zajęcia odbywają się na Wydziale Sztuki Radom, ul. Malczewskiego 22